

Lezen: Matteüs 4 – Jezus in de woestijn.

De veertigdagentijd is weer begonnen, voor veel ouderen de 'lijdenstijd.' Als vanouds wordt dan de geschiedenis van Jezus in de woestijn gelezen, aanvechtingen, het leren van gehoorzaamheid. Het getal veertig: al in het Eerste Testament is dat teken van een einde van een tijdperk en een nieuw begin. Mozes in de woestijn, Israël twee keer veertig jaren in de woestijn, veertig dagen en nachten van regen bij de zondvloed, veertig dagen worsteling bij Elia in de woestijn, en hier ook: veertig dagen die Jezus in de woestijn moet doorbrengen. Jezus leeft bij de Schriften en wordt door de schrijver dan ook voluit in die traditie geplaatst. Het koninkrijk der hemelen vindt gaandeweg zijn plek, maar het gaat niet van de weersomstuit. De veertig dagen van Jezus laten ons zien dat het leren van Gods goede weg een weg is die eenzaam kan zijn, een weg die tegenstand kent en een weg waarop volgers van de Heer tegenspelers kunnen verwachten. Er is verzet tegen wie Jezus is en wie Hij steeds meer zal blijken te zijn. Een verzet dat uiteindelijk eindigt aan het kruis. Zo draagt de Heer blijkbaar ons leven, ons lijden en onze schuld. Niet de macht, niet het eigenbelang en zelfs niet de letter van de Schrift, maar tonen hoe God in de mens Jezus gestalte heeft gekregen. Veertig dagen worsteling is het begin. Ze eindigt met overwinning en is zo al voorteken van de opstanding.

Ons geloofsleven lijkt soms misschien op een roller-coaster ride. Twijfel en worsteling zijn ons niet vreemd. Dankbaar mogen we dan zijn met een Heer, die in die worsteling naast ons heeft gestaan en de weg heeft getoond midden in de geschiedenis. En dat zal blijven doen totdat Hij is teruggekeerd en hemel en aarde nieuw zijn geworden, dood en zonde verzwolgen. Dan nog iets. Dit kleine bijbelgedeelte laat ons zien dat er veel symbooltaal in de Schrift is en dat mogen we ook bij de uitleg laten meewegen. Toch is de kern van wat er werkelijk op Golgotha is gebeurd ten behoeve van mensen en schepping, het leven, de dood en de verrijzenis van de Heer. Zo mogen we de veertigdagentijd ingaan. En leert een mens navolger te worden van Hem die onze Heiland is. Daarom: gezegende veertig dagen toegewenst en een dieper begrip van wat Hij heeft gedaan.

Met vriendelijke groet, veel zegen toegewenst,

drs. J. Lotterman
Evangelisch-Lutherse Gemeente

Gij gaf Uzelf verloren
Als zaad dat sterven moet,
begraven in de voren
van onze tranenvloed.
Gekiemd in het verborgen
bloeit Gij, de dood ontvlucht,
voorgoed in onze liefde
en draagt er goede vrucht.

Als paaslam aangewezen,
als offerdier geslacht,
ontsluit uw bloed de deuren:
wij trekken uit de nacht!
Wij zijn genood ter bruiloft
met wijn, als bloed zo rood.
Uw liefde fonkelt vurig
en dit geheim is groot.

Waarachtig woord van leven
dat op Gods lippen lag,
ook nu ons toegesproken
als op de eerste dag,
O licht, uit God geboren,
dat nog ons tegenstraalt
en sterker dan tevoren
ons op zijn dag onthaalt.

Sytze de Vries

Lied 133 uit 'Jij, mijn adem', melodie: 'Ik wil mij gaan vertroosten'